

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת הש"ס

(א) נדרים לב, ע"ט.
(ב) [זכאים מו:], ג) זכאים
פו., ד) ג"ו שס: ה) [דף
נד:], ו) [ע"כ], ז) ת"י,
ח) [ג"ל שלא נחשבו].

תורה אור השלם

1. והלא אם חייב
שאת ואם לא חייב
לפתח חזאת רצף אליך
והשקטו אתה תמשל
בראשית ד'
2. זו את אדוןך ואת בעיך
לאמר אתה תורת הדין
על העלה על מוקדה
על המזבח כל הלילה
עד הבקר ואש המזבח
תוקד בו יקרא ו
3. ולכן הבחן מדי בד
מכסיס בד ילש על
מכונן והרס את הדין
אשר תאכל האש את
העלה על המזבח שמו
על המזבח יקרא ו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קודם חלות
הלילה יחזיר ומעלין בהן
דקודם חלות חזני כי כלל
הסדרה: (ב) ד"ה ואין
מועלין בהן מדקדיל כל
הנעשים מלפני: (ג) ד"ה כל
הלילה כי ואפי' אם שקע
המה שכל המוקד והסדר
ד"ה וכו' אחד אחד כי
הכרם את הדגו אלה:

רבינו חננאל

[illegible]

לפסה העלם רוכן. יזה"ר מחט"ו צעל כרסו: **מתני' סורמין**
אל המוכב. הען שזול חוזה מן הען במחמה פש אחת בין רב
למעט וצלה של יפחות ממלה קומן ועותי במחורו של כבש ונכלל
במקומו שכלל (ורקד ו) ויכרס אל הען וגו' ושמו אלל המוכב וילפין
לקמן (ס) מוריס ממנו בקומי ויהי היתה

מחילת עוונות שחרית בהשקמה: סמוך לו. סמוך לקריאת הגבר לפני קריאתו או תלמידי: כיו"כ. חרס מחלות: וברגלים מאשבורם תרשמו. הריא תלמידי הלילה כדאמר במסכת ברכות (דף ג' ב' גמ' מפורטת הו' הלילה. ויבגדו ^א מפרש עומד דלחלו: ולא היום קריאה בגבר מנעם. ברגלים עד שהיה העורה מלאה מישראל המביאין קרנותיהן להיות מוזהמים להקריבן אחר המהדי מיד: גב' איהא קימ'. איני יודע לפרש וי' דה"ג מן הכס אכריס שפקטו כו' והיא משנה במס' זבחים (דף פו.) ומתוך פקיעותן קופצין וטופצין מן המערכה: קודם חלות. לילה: ^א ומועלין כן. וקודם חלות אינו חשוב עיטול בלצר שיש בו עדיין ממש לפיכך נרץ להחזירו למערכה ויכין שלח נעשית כל מלואן קדשי ה' קריען ביה ואית ביה משלה להנעין ממנו: ויחלו עוה. אין נרץ בלצר (כז) שחלטה עוה. עיטול בלצרים שמשלה בו האור ואע"פ שיש בו ממש דליף לה לקמי: וי' מועלין דהו' דהמחלל ביה:

[illegible][illegible]

י"ס אמר רב קרא הוא שכל הלילה כשר להקטרה וכשר להרמה, הא כיצד, חלקהו חציו של לילה להקטרה וחציו להרמה.

כ.

ק"ו א מ"י פ"ב מהל' תמידין הלכה יא:
ק"ו ב מ"י פ"ו מהלכות מעשה הקרנות הל' ג ופ"ב מהל' מעילה הלכה יב:

מוסף רש"י

[illegible]

תום' ימים

תלת מאה ושישים וארבע.
לפי שנת החמה קאמר:
בשנ' ר"ח גרס חגן החס
אזכרים כו' כמו שפי'
בקונטרס: קודם חצות
יחזיר כו'. בזכחים מוקי לה
בשנייה ולקך קודם חצות
יחזיר שעדיין אינו אפר אבל
אחר חצות היו אפר:

אחיבה קיימנן אהר דתנן וכו'. רש"י לא גרס ליה אלא הני
גרס מנן ההם ול"ג לפדס אחיבה קיימי' כלומר על אחר
תרומה קאי ע"כ לא קאי על תרומת הדשן דהויא פשיטא דיחיה כל
שעה שמין לבקר דפשיטיה דקרא שמתע היב על מוקדה על המזבח
לפי חילוק זה דהיינו כיוון דהיינו כיוון דהיינו כיוון דהיינו כיוון

שטון מ'אמר א"ל
לית לית רשותא
רמי בר חמא השמן
ושיטין וארבעה הו'
נבעה ויזמי אית ליה
א דכיפורי לית ליה
ותני' ¹⁰ בכל יום
יראת הגבר או סמוך
וריו וכיו"כ ממצות
ראשונה ולא היתה
שהיתה עזרה מלאה
תם ¹¹ אברהם
ת קודם חצות יחזיר
צות לא יחזיר ואין
רב כתוב אחד אומר
תוב אחד אומר ¹² כל
תלקהו חציו להקטרה
י כהנא ¹³ בכל יום
יראת הגבר או סמוך
אחריו וכיום הכפורים
אשמורה הראשונה
וא'

שנראה להם להקריב לפנות המערכה כדי לחזור ולסדרה כפי מאז
דניש'י קרבות היום שחצה המערכה מזומנת להקטיר עליה
בעלות הבקר ורב כהנא פריך עלה וחי כ"ד דאורייתא הוי מוקמינן
ובי' דמשמע דהי' דמדאורייתא חלקו ממש לאו להקטרה וכו' וכן
דקא כ"ד מיעיקא דלא מסין הכחוב אלא לתכמים אלא א"ר יוחנן
מחני' כפשטיה אתרומה הדשן ודקשיא לך והא כפשטיה דקרא משמע
הייתה צבקר בעדאי קרא נפקא לן דקראן שותא ודאורייתא ואתרומה
כמו שפירשנו מדמשי' דב קרא הויסן מן דקרא לנקרו של לילה ומולדא
פירש כנה לא מסין הכחוב אלא לתכמים ובפי' המנוח מקדש ונחם
דף פו.) דקאמר רב די הכא חזיו להרמה משמע ליה לפי המסקנא
הדכא דמוקמינן מחני' תרומתה הדשן דכא ליתן טעם נמי לתרומת
אלא א"ר יוחנן תרומתה מסקא דעד כקרא נפקא ח"י' אלא
חזיו דלית עמי ממש וכו' להרמה דשן משכיל ושרי דלמרי' דהי' אלא
יטו חזות: **אבריים** שפיקו מע"י גבי מוכח בוי' בפרק המנוח
וחי' לרמה בכו ממש אפי' קודם חזות נמי לא ומוקי לה בשרי' **א**
ין לרמה ור"י פ' דלא הוי רליוון להרמה דלאו דשן יניחו אלא
מע' שפי' שרי' מעליה ודף טז.) דליין הסם וכן גחלת שפיקה
מע' שפיו גחלת דלית בה מטא: הלכך יחזיר דשן נעשית מטוה
רומת הדשן אחאי יחזיר הרי נעשית מטוה מהיו היא גופא קשיא
דכא מודה דר' דמועליין קודם שפיקה מטוה וי"ל דרומתא דסליון
קודם חזות הי"ז גחלת אייני' בכל ענין ועוד דבספא דהי' אבריים אלא
וחי' חזות לא לטון מוקדק דהא כבר מוקדקה וקיימה וימי' יחזיר דלאו
מוכח יחזיר דלכתי' לא נגמרה מטוה ופי' שפיקה לא יחזיר דעל מוקדק

פקע אבל דבר שאי? קידוד לא וואס? כשמאספין האפר העלעווט
מן העמרכה וכדקאמך במעילה דייחור וכי"ש דאמור להוואי וי"ל
המעכולות הפנימיות ואיכא למימר דהנהו לית בהו משא אכל
לא הוא הפוך דאין אפר לא בעי למימר דהיי נגחלחל ממאש אפר
אימת לא תפוס האכל אפר מעלין מעלין אכלה מעילה קאמר דהיא
זו שהרמז הדשן מחזירם לאוספן לתפוס ולא לענין שיעשה מהן מרומח
המור אפי' שרייר דמחלות ואליך חשיבי עיכול ואין ראוים להקטרה ואס
קוס העמרכה כדי למחך מוחסם שיעור ראויין הס עצמם לתרומת הדשן
נמצא כיוון שעדיין אין ראויין לתרומת הדשן והשתא ניהא בדשעה שזיו
ע בשם? תמיד (דף כח:) דקמתי האבדים ^(א) שנחשלו מעברר סולקין אותן
לקיין [אלח] האבדים שלא נחשלו אכל גחלים חשיבי עיכול ואפי' נחשלו:
היי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones